

PRI STRITARJEVIH NA RAŠČICI

Skromen izgled, bogata vsebina

Kdorkoli bo obiskal Trubarjev spominski park na Raščici, bo opazil na hiši na vzpetini onkraj ceste Raščica – Rob tudi napis Mizarstvo Andrej Šifrer. Pogled na stavbo, v kateri je delavnica, mu ne bo vzbudil posebne želje, da bi stopil skozi ne preveč obetavna vrata. Ko pa bo postal v vhodnem delovnem prostoru, bo presenečen.

V tej mizarški delavnici nastajajo deli hotelskega, šolskega in stanovanjskega pohištva, na katerega ni ponosen le Andrej z delavko in delavcem, ampak tudi mogočni naročniki Slovenijales, Lesnina in posamezniki, ki hočejo imeti pohištvo v kuhinji ali kopalnici narejeno po meri.

Ste pozorno prebrali ta dolgi stavek in razčlenili zaposlitveno sestavo mizarstva Andreja Stritarja? Ste ali niste? Napisal sem delavka. In njej ter seveda tudi drugim zanimivostim iz te obratovalnice, sem odmeril naslednje centimetre v časniku.

»Andreja sem. Obrtnikova žena.« se je predstavila ženska, ki je z likalnikom lepila robne folije na iverico. »Končala sem I. stopnjo filozofske fakultete smer zgodovina-sociologija. Ker nisem dobila službe, sem se zaposlila tu. Štiri let sem že delavka v tej delavnici. Vodim knjige in opravljam lažja mizarška dela. O prvem so me temeljito poučile žene nekaterih obrtnikov, za drugo pa bi se rada še izpopolnila na krajšem ali daljšem tečaju. No, to je bolj želja, saj mi delo v delavnici, urejanje stanovanja, oddaljenost od Ljubljane ter triinpolletni Andraž in 17-mesečni Marko ne puščajo veliko prostega časa.« je razkrila nekaj delovnih in družinskih značilnosti.

Prva, strokovna mizarška dela opravljajo Janez Košir in Marko Petrič kot delavca in obrtnik Andrej Stritar. Radi se pohvalijo, da so v celoti opremili Levstikov dom v Velikih Laščah, da so po naročilu Slovenijalesa in Lesnina ter obrtne zadruge Opremales naredili opremo in njene posamezne dele za številne hotele, šole in disco klube na Reki, v Ljubljani, na Ptuj, v Šibeniku, Pulju, Vrsarju in drugih krajih. Raje delajo doma, v delavnici, a ker ima naročnik dogovorjene cene na mestu montaže, morajo kar pogosto na pot in na začasna delovišča.

»Že, ko je mož doma, imam nenavaden delavnik.« nas je vrnila k svoji dnevni organizatoriki Andreja. »Živiva v Velikih Laščah kot podnajemnika. Ob devetih pridem z otrokoma v delavnico. Običajno jih dam v varstvo mojim staršem, ki živijo v hiši v bližini delavnice in tam tudi skuham kosilo. Dopoldne mi uspe preživeti v delavnici tri,

Andrej in Andreja Stritar

štiri ure in podoben del službe opravi tudi popoldne. Velikokrat pa je Andraž kar pri meni v delavnici, v kateri stoji tudi zelo iskana cilindrska stikalnica. Ta nam omogoča sodelovanje z LIK Kočevje. So dobri naročniki, le na denar je treba včasih čakati kar štiri mesece. Povem vam, da smo včasih tako suhi, da kar s strahom čakamo, kako bo naslednje dni. To počasno plačevanje našega dela nas boli tudi zato, ker bi si radi čim hitreje uredili stanovanje v prostorih nad delavnico.« je opozorila na še vedno nerešen problem obrtniških delavnic sogovornica. Je pa tudi dodala: »Večkrat sem že dejala, zakaj k nam ne pride noben novinar, da bi napisal nekaj spoznanj o delavnici, ki jo vodi mlad obrtnik in ima ob sebi mlade, a dojemljive sodelavce.«

STANE JESENOVEC

Oktober – mesec varstva pred požarom

Vsakoletni mesec varstva pred požarom ima osnovni preventivni cilj – to je usposabljanje in poučevanje prebivalstva o nevarnostih požara. Kljub lanskoletnemu preventivnemu delu gasilskih organizacij zopet ugotovljamo porast števila požarov in požarne škode, kar je razlog v popuščanju požarnovarnostnega delovanja, neodgovornosti vodilnega kadra v združenem delu, zanemarjanje požarne preventive in nezainteresiranosti večjega dela občanov za preventivno usposabljanje, kar potrjuje, da je stanje požarnega varstva še vedno odvisno predvsem od človeka.

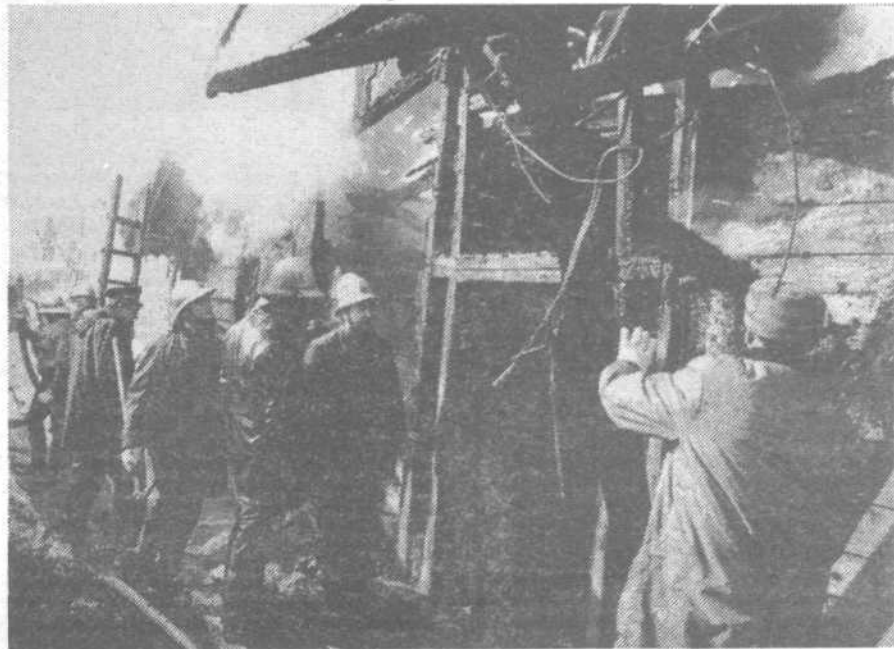
Za letošnji mesec varstva pred požarom želimo občane naše občine opozoriti na sledeče aktivnosti z željo, da čimbolj sodelujejo, s

ja s požarnovarnostno vsebino za predšolske otroke in pionirje prvega in drugega razreda osnovnih šol, ki jo bo mesečno objavljala CI-CIBAN

– skupaj z uredništvom Pionirja bo predstavljena pionirjem Slovenije vsebina meseca požarnega varstva in delovanja pionirjev v gasilskih društvih »Mladi gasilec«

– preko Koordinacijskega odbora za družbene organizacije in društva pri RK SZDL bo posredovana vsebina MPB vsem družbenim organizacijam in društvom z namenom, da se aktino vključijo v program.

Zakaj so se organizatorji meseca varstva pred požarom odločili za tako široko akcijo? Razlogi so sledeči: če vzamemo v obzir samo

čimer varujejo svoje interese in interese širše družbene skupnosti. Da bi dosegli zaželene cilje, bo organizirano sledeče:

- problemska konferenca »Vsako večje OZD gasilsko društvo ali gasilsko enoto«
- TV oddaje »Zrno«
- prispevki s področja varstva pred požarom v javnih občilih
- nadaljevala se bo akcija 100.000 preventivnih pregledov v Sloveniji
- v sodelovanju z Republiškim sekretariatom za ljudsko obrambo bo organizirana vaja s požarnovarnostno tematiko »KRAS-86«
- pri rednih jutranjih radijskih oddajah bodo dana kratka požarnovarnostna navodila
- organizirano bo 6. srečanje pionirjev Slovenije na temo »Preprečujemo požare«
- pripravljen bo aktivni program dela in delovanja pionirskih društev »Mladi gasilec« na osnovnih šolah
- pripravljena bo vsebinsko zasnovana akcija

statistične podatke letošnjega tričetrtletja (vključno z lanskim decembrom):

10 smrtno ponesrečenih ljudi, 38 poškodovanih gasilcev in občanov, 1362 požarov (62 več kot v enakem obdobju lani), 3 milijarde in 100 milijonov dinarjev škode (skoraj enkrat večja škoda kot lani), 811 požarov na gradbenih objektih, 411 požarov na stanovanjskih hišah, 132 požarov na proizvodnih obratih, 110 gozdnih požarov, 149 požarov na livadah, 159 požarov na osebnih, tovornih in železniških vozilih (od tega 120 požarov se je razširilo iz najrazličnejših vrst kurišč).

CLOVEŠKA MALOMARNOST, je zanečala 773 požarov ali 57 odstotkov vseh požarov! Navedeni statistični podatki so zadostno opozorilo, da se vsi občani vključimo v požarnovarnostne aktivnosti v mesecu varstva pred požarom in tako samozaščitno delujemo na tem področju.

FRANC SEVER

Tudi vrtničkarji potrebujejo znanje

Tudi vrtničkarji se morajo nenehno strokovno usposabljati, saj bodo edino tako lahko tudi na manjšem vrtničku – z manj truda in manj stroškov – pridelali več kvalitetnih vrtnin, zlasti ranih, ki so najdražje, a jih zlasti otroci, bolhni in starejši najbolj potrebujejo. Društvo Emona vrtniček uredništvo našega časopisa in Agrotehnika in druge delovne organizacije vam žele pomagati, zato so osnovali vrtničarsko univerzo, ki vam za mesec november nudi naslednja predavanja:

Vrtničarstva univerza v Ljubljani: 10. november: »Bolezni koreninskih sistemov in škodljivci vrtnin« – predavatelj Slavko Zgonc

– 17. november: »Razni načini razmnoževanja rastlin« – predavatelj Janez Valentinčič in 24. november »Pravilna uporaba raznih gnojil« – predavatelj dipl. ing. Martin Mis.

Vsa predavanja so ob ponedeljkih ob 16. uri v dvorani Agrotehnike na koncu Tržaške ceste. Najlažji dostop je s šestico mestnega avtobusa do zadnje postaje pri Dolgem mostu na Viču. Predavatelji in drugi prisotni strokovnjaki bodo po predavanjih odgovarjali na vprašanja. Vstopnine ni. Vabljeni vsi!

Opozorilo v Naši komuni ni zaleglo

V naši Komuni z dne 8. julija 1986 je bil pod naslovom ZAKAJ TAKO objavljen članek s slikami o nevarnem nagibu cestne svetilke, ki bo v doglednem času zanesljivo padla, se razbila in povzročila za trideset tisoč dinarjev škode. Kaj, da tudi novih bodočih gospodarstvenikov samoupravljavcev, ki stanujejo v stanovanjskih blokih za študente in dijake ob Cesti v Mestni log, to popolnoma nič ne briga. Sicer pa, zakaj bi jih? Saj bo škodo plačala družba. In kaj misli o tej brezbriznosti uprava doma?

Druga slika pa kaže kos betonske cevi, ki leži na zelenici pred Murglami ob Cesti v Mestni log že skoro leto dni. Čeprav hodijo in se vozijo mimo komunalci vsak dan, ni nobenega med njimi, ki bi v svojem podjetju kot samoupravljavec povedal, da je ta betonska cev še uporabna in da tam, kjer je, kazi videz našega že zelo propadajočega naravnega okolja. Ali pa komunalci morajo čakajo na nekoga, ki jim bo poslal naročilnico za izvedbo dela, ki ni bilo v redu opravljeno, bilo pa je v redu plačano.

Pri tem pa se nehote zastavlja še eno vprašanje. Ali strokovna komisija, ki je (ne)izvršnega dela prevzemala, ni opazila tako velikega kosa betonske cevi? Saj bi vendar moralo biti vse postavljeno v prejšnje stanje. In kaj bodo končno ukrenili v naši komuni ob taki površnosti?

»Novi prometni znaki«

Zakrknjen uničevalec družbenega premoženja se je v začetku septembra 1986 znesel nad prometnimi znaki. Uničil je dva znaka »prepovedano ustavljanje in parkiranje«, ki stojita pred Murglami na cesti v Mestni log, po kateri vozijo tudi mestni avtobusi. Enega, ki je viden na

sliki, pa je uničil na nasprotni strani ceste prav tam. Prva dva sta že zamenjana z novimi, saj bi brez njih lahko nastala huda prometna nesreča, ker je v bližini cestno križišče.

Podobno je bilo lani v Stožicah, ko so v Štembalovi ulici prav tako uničili nekaj prometnih znakov. Takrat so zlikovce prijeli in so potem vso škodo poravnali starši. Kdo je uničil prometne znake na Cesti v Mestni log, se po vsej verjetnosti še ne ve. Vsekakor pa je imel (ali pa jih je bilo več) dovolj časa in moči, da jih je tako »oblikoval«. Cena za tak prometni znak pa je brez prevoza in montaže petindvajset tisoč dinarjev. Pa kaj! Saj bo tudi te morala plačati naša družba.

ZVONE GRČAR

Kdaj asfalt do Stranske vasi?

Ni redko, da se voznikom avtomobilov, motorjev in koles, ki vozijo z Dobrove proti Stranski vasi, izvije prav pošten vzdih olajšanja, ko pridejo na konec poti. Ta cesta je namreč prava muka za vse, ki vozijo po njej, saj na njeni, kakih 800 m dolgi trasi, še vedno kar morgoli lukenj in vseh mogočih vzboklin, izpod koles pa sili prah, ki se vztrajno oklepa vozil, pa tudi voznikov samih. Še več: cesta je edina na tem območju, ki še vedno nima asfalta, pa čeprav so v drugih, sosednjih krajih, to že zdavnaj uredili.

»Ta pot je prava nadloga za naš kraj«, se upravičeno jezijo prebivalci Stranske vasi. »Iz Ljubljane do Dobrove se človek lepo pripelje po dobrem asfaltu, potem pa mora po teh razvalinah in prahu sem čez. Res žalostno. Ne razumemo, kako morejo odgovornosti to dopustiti tako blizu industrijskih središč...?«

Svoj delež k tako žalostnemu stanju ceste pa so, kot so prepričani Strančani, vsekakor prispevali tudi težki tovornjaki, ki so trumoma vozili tod mimo, ko se je gradila avtocesta. »Ti so še dokrajčili že tako žalostno cestišče«, pravi novi predsednik vaške skupnosti, ki pa raje ostaja neimenovan. »Kmetje, ki imajo tu zemljo, se upravičeno pritožujejo. Cestišče je bilo sicer že nekajkrat zravnano, vendar pa je deževje in erozija vse sproti uničilo. Potrebna je trajna in dokončna rešitev, to pa je edino asfalt...«

BRANKO VRHOVEC

Vodja kokošje farme v Horjulu Janez Lončar pri kontroli napajalnika.

Kokošja farma JATA iz Zaloga s svojo več tisočglavo jato kokoši in petelinov v horjulu uspešno oskrbuje z jajci domače in tuje valilnice. Zanimivost kokošje farme iz Horjula je v tem, da je nastala pred devetimi leti v preurejenih hlevih za rejo govedi in da je sedaj v njej zaposlenih le 5 delavcev. Enkrat letno, ko razprodajo kokoši in-peteline kupci dobesedno navalijo na farmo, saj odštejejo za 3-4 kg težko kokoš 700-750 din. Takšna je bila cena pri zadnji razprodaji.

FRANC BRUS